

Гляката любви

Вясновае неба

Мінаюць дні.

Святло любві

Нам

непагасна

свєціць.

2001 г.

З табой

Зацьвітуць бела–белыя вішні,
І мы пойдзем з табой
паміж дрэў
Вечарам у цішыні,
любiмая.

23.04.1997. Варшава

Думаю пра жонку

Хачу напісаць табе ліст.
Толькі й круціцца ў галаве –
Мiлая ды каханая.

1996.

23 ліпеня

Калі б была Беларусь свабоднай,
У гэты дзень
Мы б паехалі ў наш касцёл
І маліліся б Богу
прад Яго алтаром,
Дзе злучыліся нашыя жыцці...

1996 г., Нью-Ёрк

У разлуцы пішу

Два гады прамiнула,
як сон.
Акiян памiж намі,
разлучнік.
Акiян любові, мiлая,
злучае нас.

1997 г. Нью-Ёрк

Разлука

У вакне пад жоўтаю вазаю
твая фатаграфія.

Сёння мне здалася,
што яна плача.

Як мы далёка.

1997 г. Нью-Ёрк

* * *

Ветрык праз фіранку
заляцеў у пакой,

Калі я моўчкі адзін
Успамінаў пра цябе.

1995 г.

За акіянам

Гэты шум
і размовы,
як машкара.

Адбываю павіннасць.

Сьцяўшыся, нязмушана гавару.

Мне б з табой,

Мне б з табой памаўчаць,
любімая.

1998 г., Нью-Ёрк

Вечарам далёка

Вось запалілі свечку:

Пламеньчык – хваля.

Лодка мая плыве да цябе.

1998 г., Нью-Ёрк

Жонцы

У Беларусі чакае нас
Сьветлы Касьцёл
І над возерам сад,
Дзе аблогі плывуць над вадой.

2000 г.

Думаю пра Цябе

Трываюся,
Каб ніхто не зьняважыў
Шчырай тваёй душы
І сэрца твайго балеснага.
Няма нічога больш агіднага
За зьдзек ніжэйшага
над вышэйшым,
Мярозоты над чыстасьцю,
Распутнага над сьвятым.

2001 г., Нью-Ёрк

Мілай жонцы

Як мару я
Майскай вясной
У любімай краіне,
На зялёнай траве,
На Браслаўскай зямлі,
Каля возера
Разам з табой пабываць.
А ў небе
аблогі плывуць.

І цёплага
ветру
шум.

1996г., Нью-Ёрк

У Амэрыцы

Калі ў далёкай Амэрыцы,
Едучы цягніком,
Я толькі і думаў
пра наша каханьне,

Нясупраць мяне
Драмаў стары негр.

1996 г.

Любай жонцы

Нават калі цяжка жывецца,
Але йдзеш да Бога,
То гэта лепш,
Чым бы жыў лёгка
І стаяў на месцы.

Багаслаўлены шлях,
Дзе мы крочым у прышласць,
Ня ведаючы, што будзе,
І спадзяёмся на Ласку.

Багаслаўлены наш ідэальны дом,
Што чакае ля хваляў Дрывят.
Багаслаўлены наш Найсвяцейшы Касьцёл,
Добры ксёндз,
Наш найвялікшы камень
З полацкім крыжам Барыса–князя.
Багаслаўлены наш Найсвятлейшы Боскі Дзень,
Калі вернемся мы
У Беларусь...

2001 г.

Жонцы пішу

Ты перпіш, мілая,
Найлепшая мая,
Бяз скаргаў і сумненняў,
І працу нізкую,
І ўсе пакуты,
І беднае жыццё,
І ўсё чужое,
Бо ўсё — для Беларусі.

2002 г., Варшава

Цёплы далёкі дзень

А памятаеш красавік?
І лес у сніх пралесках?
І гай, і вясновы вецер?

1996 г.

* * *

Твае вочкі, як васілёчкі.
Гляджу на цябе –
Нібы лён цьвіце.
Усьміхаешся – сонейка съвеціць.
Эх, пайду на лужок,
Цьвяточкаў нарву,
У муражку пакачаюся.

1994 г., Менск

Пад вакном вярба расьце

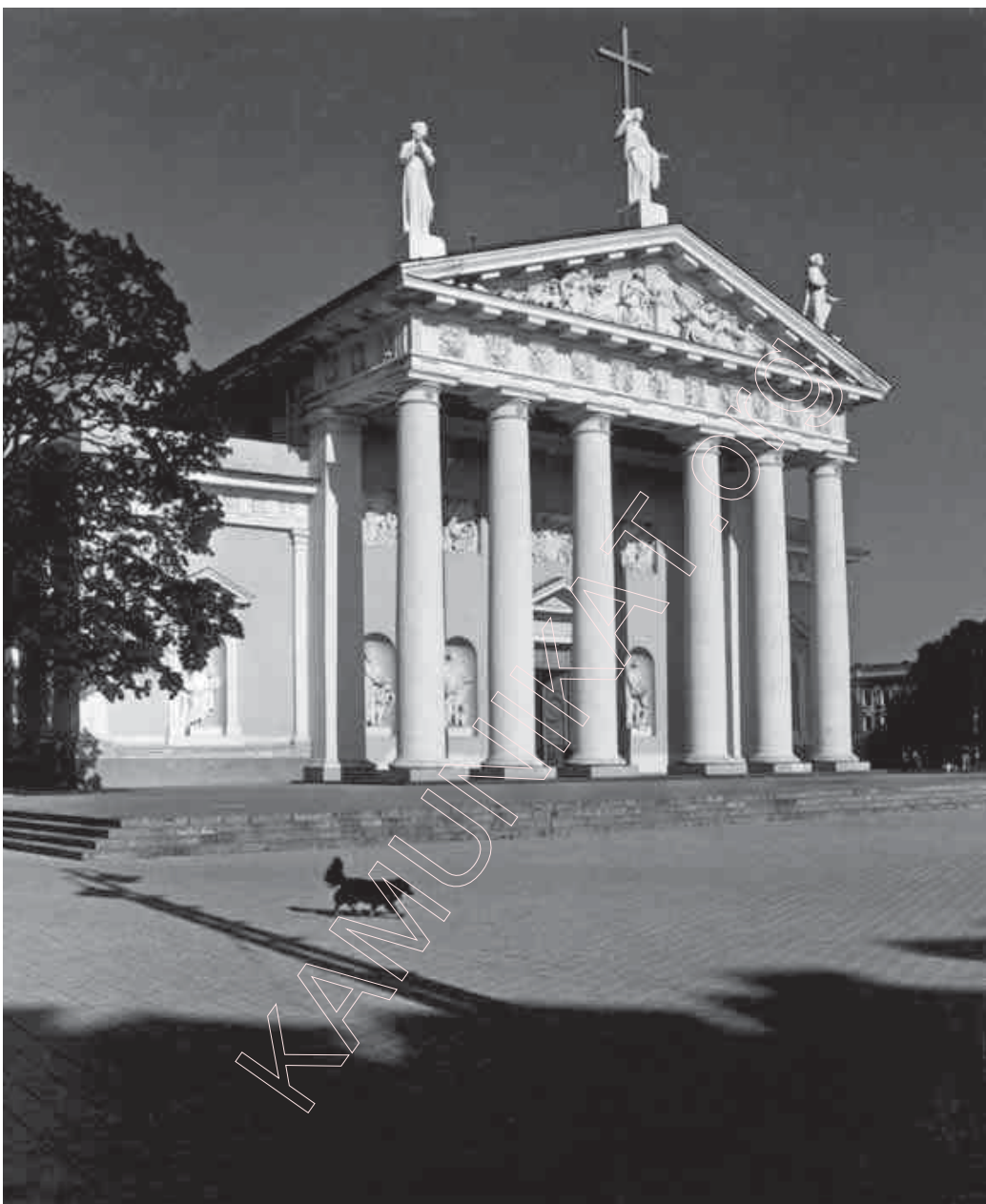
Пад вакном вярба ніця
Нагінаецца,
Цёплым дожджыкам умываецца.
Ня плач, жоначка, ня плач,
На вярбу гледзячы.

Пад маім вакном
Курапатачкі
Проса дзюбаюць.
Паглянь, жоначка, паглянь —
Проса дзюбаюць.

Над ваконцам нашым
Зязюлька сядзіць,
Гады кукуець:
Ці нам век векаваць,
Ці нам ночку начаваць.
Не куйай, зязюлька, не куйай.
Ня плач, жоначка, ня плач.
Будзем век векаваць,
Будзем ночкі начаваць.

1995 г., Менск

56. Галоўны фасад Віленскай катэдры. 2001 г.